

Paragraph bør beholdes, og kan derfor ikke gaae ind paa den Deel af Endringsforslaget til § 1, som er stillet af den ærede 5te Landstingsmand for 2den Valgfreds (Borgen). Det er, som sagt, en anden Brøde end den, der omtales i § 1, og den kan have til Følge, at Undersøgelsen kan trækkes noget ud, idet det Offentlige ledes paa Bilsbor, ved at der er angivet en anden Bogtrykker end den, der er den virkelige. Iøvrigt har Udvalget i den Formenting, at der ved „urigtig“ tillige forstaaes „falsk“, indstillet, at dette udtryffeligt burde sættes, altsaa at der efter Ordet „urigtig“ tilføies „eller falsk“. I Lighed med hvad der er indstillet til § 1, har Udvalget ogsaa her meent, at Minimum 100 Rbd. bør ned sættes til 20 Rbd. Men som Følge dernæst af det Tillæg, man har gjort i Begyndelsen af Paragraphen, „for urigtig eller falsk Angivelse“, er der af Udvalget foreslaaet, at Ordene „den urigtige Angivelse“ i anden Linie af Paragraphen forandres til „saadan Angivelse“. Endelig har Udvalget foreslaaet, at Ordene „falskholder eller uddeler“ forandres til „forhandler eller paa anden Maade uddeler“, og Udvalgets Betænkning viser, af hvilke Grunde man har foreslaaet dette. — Udkastets § 3 handler dernæst om, paa hvem Ansvar for Skriftets Indhold skal falde. Som allerede foreløbig bemærket, paahviler Ansvar først Forfatteren, dog kun under de Betingelser, at han er anført paa Skriftet, og at han er 18 Aar gammel og opholder sig indenfor Statens dømmende Myndigheds Omraade. Af samme Betingelser er det subsidiaire Ansvar afhængigt, der dernæst skal paahvile Udgiveren eller Redacturen, eller Forlaggeren, eller Commissionsairen. Derimod ere disse Betingelser

ikke gjældende for, at Bogtrykkeren eller den, der forhandler eller uddeler Skriftet, skal være ansvarlig. Forsaavidt der er yttret, at Forfatteren skal være anført paa Skriftet, har jeg tidligere udtalt mig derom. Med Hensyn til den Bestemmelse, at Forfatteren skal være 18 Aar gammel for at kunne være ansvarlig, da er det af Udvalget i dets Betænkning, ligesom ogsaa ved den foreløbige Behandling udtalt, at Udvalget ikke kan billige denne Bestemmelse, men formener, at der her ikke kan fordres nogen anden Alder, end den almindelige criminelle Lov alder, 15 Aar, og at denne Bestemmelse derfor maa udgaae, idet, naar der Intet derom indføres i nærværende Lov, Følgen maa blive den, at man, naar der opstaaer Spørgsmaal om Lov alder, i dette Tilfælde maa holde sig til den almindelige criminelle Lov alder i Misgjerningsager. Foruden de Grunde, der ere anførte i Udvalgets Betænkning, og hvad der yderligere derom blev yttret ved den første Behandling, skal jeg kun endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det synes, som om man, ved at holde sig strengt til Grundlovens Ord, kommer til det Resultat, at man ikke kan ansætte Alderen anderledes end til den criminelle Lov alder. Grundloven siger nemlig: „Enhver er berettiget til ved Trykken at offentliggjøre sine Tanker, dog under Ansvar for Domstolene“. Altsaa bestemmer Grundloven, at den, der lader Noget trykke og offentliggjøre sine Tanker skal være ansvarlig, og dette Ansvar, der er Spørgsmaal om, det er det, der paahviler den Paagjældende efter den criminelle Lov alder, og dette Ansvar begynder, som sagt, med det 15de Aar. Altsaa synes det, at Grundlovens Ord maa føre til dette Resultat.